

POEMA

Marcòlic de les Gavarres

Ser la flor més desitjada
em faria molt feliç
assutzena virolada
divulgueu el meu encís.

Primavera, entre malesa
jo il·lumino el vell camí
sobresurto amb timidesa
i esglaio al pelegrí.

Vergonyosa, sóc molt tímida
però impúdica també
doncs aixeco ma faldilla
Que tothom s'esplai bé.

No m'agrada que em sacsegin
ni que em toquin el nespler
solitària vull que em deixin
i agraïda us estaré.

Bigarrada, pigallada
del rosa al vellut carmesí
esgrogueïda, ataronjada
semblo l'arc de Sant Martí.

Ser la flor més desitjada
em faria molt feliç
assutzena virolada
divulgueu el meu encís.

JOSEP Mª FARRERÓ

